

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Politiske Betragtninger med Blik paa Danmark og Holsteen

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 11. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1831_490A-txt-shoot-idm294/facsimile.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

vinde Friheden, er deres Bestrafelse en retmæssig Opsstand, Man forgyves vil stræbe at brandmerke med Oprors hædefulde Navn, og naar en saadan Opsstand lykkes, hvori den kraftigste Deel af Folket, baade Høie og Lave, har taget Deel, da vento vi med Rette ikke en Kiude af Opror, men et gienfodt, retligt Statsliv, med en bedre Forfatning end forhen, da Høie og Lave, under Trykket, Kampen og Særen, de dælde, formodenlig vil have lart bedre at kiende og forstaae, emgaae og skatte hinanden.

Wende vi nu derimod Duet til Paris i Julius Dagene, hvad ses vi da? Der sidder den aldgamle Konge-Slægt paa Thronen, efter Undertrykkelsen af det forrige Grund-Opror, Folket er langt mindre betyndt end forud, Riget brugt i Anseelse ved nyvundne Laurbær i Grækenland, Landes-Freden er afbrudt, men Selskabet har besat ved et suerriigt Dug i Folkes Aand til Nord-Afrika, Kærlings-Veiene saa frie som nogensinde, Udgangen aaben for Alle til de høieste Verdigheder, Metz-Plein folkelig, Tidrene Religions-Uanselje havdet, og dog en holte Græd af Troed-Friheds end i de fleste Lande, Trykkes-Friheden snarere for grundsæt, end for indstrænsel; og under døjt Omstændigheder foranlediger en egenmættig Forholds-Møgel mod de Deyuteredes Lanmer og de uregjerlige Avis-Skrivere, et Pabel-Opløb; den berobnede Magt vil helde Styr, men Krigfæste-Drenge sette Mod i Pabel-

len, den faar Magt, og Kongen tinges til at tale af og romme Landet.

Nu spørger jeg ethvert alvorligt og besindigt Menneske, om her var Bevæg-Grunde til Opsstand, som ei vil finde Sidt under enhver Bestryrelse i Frankrig, om Man saa skiftede Herre ti tusinde Gange, og om ikke den Stat er i Grunden opløft, som man skifter Oprighed, hver Gang Pabelen faar i Sunde at give sig lyftig, og de halvvogne Knofe, eller dog umyndige Ungerhænde, der naturligvis vores me for de høistende Ideer, og beregne aldrig Folgersne, vil sætte sig i Spidsen, og hvor altsaa Stats-Høret aabenbar er i Pabelens og Vorrenes Hænder.

Det nytter her slet ikke, Alt hvad Man fortæller os om Karl den Tiende og Polignac; thi deres Handts-Maade vere baade saa daarlig og egensmægtig som den vil, saa er det ligt vist, at det var Pabelen og Bernene der gjordt Opror, styrtede Kongen fra Thronen, udelukkede hans Det fra Arves-Folgen, og gav Frankrig et nyt Herstab, og Man kunde des for være en langt større Under af voldsomme Stats-Omstændninger end jeg enten er eller nogensinde bliver, uden derfor at finde det en Smule mindre bagvendt og redskomt, at Hovedstadens Pabl og ungs Fæstnings stol raade for, hvor gammel Landets Oprighed maa blive, og naar det er den høie Tid at skifte. Det

